Omul întunericului (I)

On Noiembrie 07, 2013

Aruncă o privire mai atentă în realitatea celor văzute și nevăzute ale omului, ca să înțelegi mai bine motivația existenței lui.

Un subiect plin de inspirație deviază de la reguli. Numele lui este Hannibal Lecter. Şi în toiul căutărilor, el se învăluie într-o manta plină de mister, pentru a constrânge, a intimida și a înșela vigilența FBI-ului. Interacțiunea cu acest om special, cu această cutie de valori nedeschisă de nimeni, al cărei conținut nu poate fi sustras de nicio echipă de căutători, este bizară și costisitoare.

După cum Theodose, nepotul lui moș Canquoelle din opera lui Balzac, îmboldit de basmele ascultate la gura sobei a pornit într-o călătorie în jurul lumii ca să-și caute unchiul fabulos, tot așa agenții FBI care intenționează să-l găsească și să-l repună sub acuzare pe Hannibal se trezesc brusc prinși într-o manipulare fără precedent, care dă fiori reci. Toți agenții sunt conduși într-o călătorie fantezistă care are menirea de a aduce în prim plan ipostaze inedite ale unei personalități creatoare.

Întunericul ia locul luminii. Noaptea se lasă asupra spiritelor neliniștite. Somnul în care parcă se cufundă ofițerii FBI îi privează de libertatea de a avea o perspectivă detașată asupra realităților. În tot acest timp Hannibal, aflat în libertate, zburdă voios ca un copil care și-a primit jucăria mult dorită. Ia-l de unde nu-i, găsește-l acolo unde nu-l cauți. Pentru că el se ascunde acolo unde nu te aștepți. Este mereu lângă tine. Şi totuși atât de departe.

Viața fantomei scăpate din lanțuri devine o fabrică plină de afaceri interne, construită în jurul unei dimensiuni cognitive. Iar acestei fantome de-a dreptul supărătoare îi lipsește darul de a se arăta chiar și la orele târzii ale nopții. Care este id-ul ei? Ea nu se mai poate încadra în tema „portret”. Căci nimeni nu știe ce înfățișare ieșită din comun și-a construit. Nimeni nu cunoaște formula care îi permite transformarea. Nici chiar un chimist excepțional n-ar putea să distingă compușii organici care îi conferă spectrului o vitalitate tinerească. Conținutul ambiguu al acestei reprezentări de viață lasă de dorit. *

Leadership: Îți asumi o modalitate inteligentă de a urma orice tentativă de a părea mai presus de înțelegere și probabil dincolo de capacitatea umană, încât să devii de neoprit în atingerea oricărui obiectiv pe care ți-l stabilești?

A-ți asuma o modalitate inteligentă de a părea mai presus de înțelegerea normalului acceptat de gândirea celorlalți oameni înseamnă să-ți asumi măreția de a schimba realitatea în direcția dorită de tine care, chiar dacă naște un haos inimaginabil, îți conferă o anumită importanță, o anumită prestanță, o anumită autoritate. Cu riscul unei pierderi la nivel de imagine, pe care leadershipul nu o poate tolera nicidecum, trebuie să încerci să-ți creezi prilejul de a experimenta o alternativă a inevitabilității în ceea ce privește măsura puterii tale de a controla mersul evenimentelor.

Tot mai mult am discutat în ultima perioadă despre designul leadershipului, cuprinzând mai multe aspecte invizibile în mod curent. Adică felul cum se prezintă autoritatea definitorie a omului hrănit cu tot felul de enigme și contradicții izvorâte din gândirea și simțirea transpusă în existența sa. Totuși nu există un consens unanim asupra situațiilor desemnate de acest larg domeniu care să reproducă exact condiția omului, atmosfera lui interioară.

Dacă matematica este o știință a cifrelor și formelor geometrice, leadershipul este o știință a

gândirii abstracte, îmbrățișată însă de omul a cărui lume interioară este guvernată de prejudecăți, complexe, standarde imposibile, idei pline de profunzime. Relevând sensuri noi ale personalității sale.

Iar omul, ca orice sistem incomplet de evidență, căruia nu i se poate calcula exact nivelul de cunoaștere și percepție asupra propriei persoane, este plin de toane. Este alcătuit din elemente văzute și nevăzute. Şi, uneori își schimbă nejustificat comportamentul, mintea, direcția, după cum bate vântul.

Improvizația, capacitatea de adaptare la nou și jocurile de personalitate creează anumite contradicții care generează instabilitate în abordarea și gestionarea leadershipului.

Ai devenit o componentă în meniul de setări care nu mai susține leadershipul la nivel de condiție a inevitabilității, prin faptul că ești de negăsit atunci când vrea cineva să lămurească o situație de tip "BACKDOOR"?

Aruncă o privire mai atentă în realitatea celor văzute și nevăzute ale omului, ca să înțelegi mai bine motivația existenței lui. Doar așa vei putea să abordezi și gestionezi bine leadershipul. A cărui dezvoltare este posibilă pe baza "proprietăților funcționale" ale omului care îndeplinesc cerințele unor noi situații de viață și unei noi deveniri. La rândul ei, această dezvoltare care stă sub semnul particularului nu trebuie să posede o infinită ambiguitate. Căci, astfel, bizarul devine nu doar nejustificat, ci și neacceptat.

" *Ia-l de unde nu-i, găsește-l acolo unde nu-l cauți. Pentru că el se ascunde acolo unde nu te aștepți. Este mereu lângă tine. Şi totuși atât de departe.* " Aceasta este consecința unui "Erase" de fond, anularea trăsăturii de personalitate care face cinste leadershipului. Caracteristica unei gândiri axate exclusiv pe reușita totală, indiferent de consecințe. Care asemenea unui program de automatizare a calculatorului, conceput pentru a îndeplini diferite cerințe, permite ștergerea diferitelor componente individuale care definesc imensa complexitate a unei viziuni "pofticioase".

Ce găsim dacă privim dincolo de spectrul vizibil ale omului? Greșelile lui au circumstanțe atenuante? Respinge el ideea alinierii la niște reguli și de niște tipare date de tendințele onorabile ale leadershipului? Cum reacționează autoritatea sa definitorie atunci când evenimentele neprevăzute se derulează intempestiv? Se afundă în jocul puterii de a compune și de a transforma totul în favoarea sa?

Repercusiunile profunde se vor revărsa fără dubiu în condițiile unei radicale evoluții și complexificări a omului. Rațiunea aceea chinuită, conștiința găunoasă orientată spre absolut (și în același timp spre conflict) devine catalizatorul pentru înțelegerea a ceea ce el însuși este pe cale să devină. O componentă în meniul de setări care nu mai susține leadershipului, orientând oamenii într-o direcție care corespunde falsului, nu adevărului.

O situație de tip "BackDoor" se întâlnește în cazul în care vrei să fii apreciat în încercarea de a schimba lucrurile care nu-ți convin sau care nu sunt asociate cu poziția ta. Greșeala ta constă în a oferi o experiență cu grad înalt de impact, fără să-ți asiguri o ieșire din cercul vicios al ruperii de realitate.

Omul întunericului pune în evidență aspectele nevăzute și necunoscute ale modalității de acțiune a omului, în situații neprevăzute. În asemenea situații se cere imperios un autocontrol desăvârșit, o coordonare a acțiunilor în vederea atingerii unui scop comun. Adică o strategie adoptată de toți din jurul tău. Variantele personale sunt excluse. Trebuie să existe doar o singură variantă comună cu eficiență maximă.

* Notă: The Silence of the Lambs (1991)

Source: https://neculaifantanaru.com/omul-intunericului.html